JOBNAME: No Job Name PAGE: 1 SESS: 1 OUTPUT: Thu Jul 24 13:47:35 2014

Sharikat Galian Razak Sdn Bhd lwn Magical Capital Sdn Bhd

MAHKAMAH PERSEKUTUAN (PUTRAJAYA) — PERMOHONAN SEMAKAN NO 08–18–01 TAHUN 2013
ARIFIN ZAKARIA KETUA HAKIM NEGARA, RAUS SHARIF PMR, HASHIM YUSOFF, ABDULL HAMID EMBONG DAN JEFFREY TAN HHMP
7 OKTOBER 2013

Prosedur Sivil — Semakan kehakiman — Rayuan — Rayuan terhadap keputusan Mahkamah Tinggi di Mahkamah Rayuan — Bantahan awal atas kegagalan menyediakan senarai indeks rekod rayuan — Persetujuan sebelum pemfailan rekod rayuan — Rayuan ditolak di Mahkamah Rayuan — Rayuan ke Mahkamah Persekutuan — Sama ada Mahkamah Persekutuan mempunyai bidang kuasa mengkaji semula keputusan Mahkamah Rayuan — Kaedah-Kaedah Mahkamah Persekutuan 1995 k 137

Mahkamah Tinggi telah membenarkan tuntutan responden berjumlah RM958,536.53 dengan kadar faedah 4% setahun. Pemohon telah merayu ke Mahkamah Rayuan terhadap keputusan Mahkamah Tinggi tersebut. Responden telah menghantar sesalinan notis kepada pemohon menyatakan niat untuk membangkitkan bantahan awal di Mahkamah Rayuan atas kegagalan pemohon menyediakan deraf senarai indeks rekod rayuan yang perlu diserah dan ditukar dengan responden untuk tujuan persetujuan sebelum memfailkan rekod rayuan. Ekoran daripada notis tersebut, pemohon telah memfailkan dua rekod rayuan tambahan yang kedua-duanya dokumen-dokumen yang didakwa oleh responden tiada dalam rekod rayuan yang terdahulu; dan transkripsi keterangan pihak responden. Dalam prosiding di Mahkamah Rayuan, responden telah membangkitkan bantahan awal terhadap kegagalan pemohon menyediakan deraf senarai indeks rekod rayuan yang perlu diserah dan ditukar dengan responden dan Mahkamah Rayuan telah membenarkan bantahan awal ini. Rayuan pemohon ditolak oleh Mahkamah Rayuan tanpa mendengar merit kesnya. Pemohon membuat permohonan semakan di Mahkamah Persekutuan di bawah k 137 Kaedah-Kaedah Mahkamah Persekutuan 1995 bagi menyemak keputusan Mahkamah Rayuan. Pemohon menghujahkan bahawa responden tidak menyatakan apa-apa bantahan semasa pengurusan kes dan kegagalan untuk menukar deraf senarai indeks rekod rayuan adalah disebabkan pihak mereka hanya mempunyai tiga belas hari daripada tarikh dilantik dan masa adalah agak suntuk untuk membuat pemeriksaan rapi dan teliti kerana firma guaman mereka ditutup untuk cuti Hari Raya. Pemohon menghujahkan lagi bahawa dokumen-dokumen tersebut telah pun difailkan menerusi rekod rayuan tambahan. Walaupun kebenaran daripada Mahkamah Rayuan untuk

JOBNAME: No Job Name PAGE: 2 SESS: 1 OUTPUT: Thu Jul 24 13:47:35 2014

memfailkan rekod rayuan tambahan tidak diperolehi, responden tidak diprejudiskan atas tindakan pemohon. Peguamcara pemohon menghujahkan bahawa Mahkamah Persekutuan mempunyai bidang kuasa untuk mengkaji semula keputusan Mahkamah Rayuan.

Diputuskan, menolak permohonan dengan kos:

(1) Permohonan semakan dibuat terhadap keputusan Mahkamah Rayuan yang menolak rayuan pemohon disebabkan ketidakpatuhan pemohon kepada prosedur Mahkamah Rayuan, tanpa mendengar merit kes. Kaedah 137 tidak boleh dilihat sebagai mengatasi atau menyekat pemakaian s 96(a) Akta Mahkamah Kehakiman 1964 (lihat perenggan 21 & 24).

(2) Sekiranya k 137 dibenarkan untuk diguna pakai bagi menyemak keputusan Makamah Rayuan, ianya akan merupakan satu penyalahgunaan proses mahkamah memandangkan s 96(a) Akta Mahkamah Kehakiman jelas memperuntukkan prosedur rayuan ke mahkamah ini terhadap mana-mana keputusan Mahkamah Rayuan. Mengikut seksyen tersebut, rayuan ke mahkamah ini, adalah tertakluk kepada kebenaran mahkamah ini, dan ianya adalah terhad kepada persoalan undang-undang semata-mata. Bagi kes yang diputuskan oleh Mahkamah Rayuan, sebarang permohonan untuk semakan hendaklah dibuat kepada Mahkamah Rayuan yang mempunyai bidang kuasa yang sama dengan mahkamah ini (lihat perenggan 25–26).

[Bahasa Malaysia summary

The High Court had allowed the respondent's claim in the sum of RM958,536.53 with the rate of 4% interest per year. The applicant appealed to the Court of Appeal against the decision of the High Court. The respondent sent a copy of the notice to the applicant stating his intention to raise preliminary objection at the High Court on the applicant's failure to provide draft list of the appeal record index which was to be submitted and exchanged with the respondent for the purpose of agreement before the filing of appeal record. Following the said notice, the applicant filed two additional appeal records, both of which documents were claimed by the respondent to be unavailable in the appeal record prior; and the transcription of the respondent's evidence. In the Court of Appeal proceeding, the respondent raised a preliminary objection against the applicant's failure to provide a draft list of the appeal record index which was to be submitted and exchanged with the respondent and the Court of Appeal had allowed the preliminary objection. The appellant's appeal was dismissed by the Court of Appeal without hearing the merit of its case. The applicant applied for judicial review at the Federal Court by virtue of r 137 of the Rules of the Federal Court 1995 to review the decision of the Court of Appeal. The applicant submitted that the respondent had not voiced out any objection during case management and the failure to

JOBNAME: No Job Name PAGE: 3 SESS: 1 OUTPUT: Thu Jul 24 13:47:35 2014

exchange the draft list of appeal record index was because they had 13 days from the date of their appointment and the time was limited for them to make intensive and thorough examination as the legal firm was closed for Hari Raya holidays. The applicant further submitted that the documents had been filed through additional appeal record. Even though the approval to file the additional appeal record had not been obtained from the Court of Appeal, the respondent was not prejudiced by the applicant's act. The applicant's solicitor argued that the Federal Court had the jurisdiction to review the Court of Appeal's decision.

Held, dismissing the application with costs:

(1) The review application was made against the decision of the Court of Appeal which dismissed the applicant's appeal due to non-compliance of the applicant to the Court of Appeal's procedure, without hearing the merit of the case. Rule 137 could not be seen as usurping or limiting the application of s 96(a) of the Courts of Judicature Act 1964 (see paras 21 & 24).

(2) If r 137 was allowed to be applied to review the decision of the Court of Appeal, it would be an abuse of the court process since s 96(a) of the Courts of Judicature Act 1964 clearly provided for the appeal procedure to this court against any decision of the Court of Appeal decision. According to the said section, an appeal to this court, was subjected to the leave of this court, and it was limited to solely question of fact. For cases decided by the Court of Appeal, any application for review must be made to the Court of Appeal which would have the same jurisdiction as this court (see paras 25–26).]

Nota-nota

Untuk kes mengenai rayuan, lihat 2(3) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2014 Reissue) perenggan 5317.

Kes-kes yang dirujuk

Dato' Abu Hasan bin Sarif v Dato' Dr Abd Isa bin Ismail [2012] 2 MLJ 429; [2012] 2 CLJ 429, MP (dirujuk)

Dato' See Teow Chuan & Ors v Ooi Woon Chee & Ors and another applications [2013] 4 MLJ 351; [2013] 4 CLJ 901, MP (dirujuk)

Megat Najmuddin bin Dato' Seri (Dr) Megat Khas v Bank Bumiputra Malaysia Bhd [2001] 1 MLJ 442; [2002] 1 CLJ 645, MR (dirujuk)

PP v Abdullah bin Idris [2009] 5 MLJ 192, MR (dirujuk)

Ramanathan a/l Chelliah v PP [2009] 6 MLJ 215, MR (dirujuk)

Sia Cheng Soon & Anor v Tengku Ismail bin Tengku Ibrahim [2008] 3 MLJ 753; [2008] 5 CLJ 201, MP (dirujuk)

JOBNAME: No Job Name PAGE: 4 SESS: 1 OUTPUT: Thu Jul 24 13:47:35 2014

Undang-undang yang dirujuk

Akta Mahkamah Kehakiman 1964 s 96, 96(a)
Kaedah-Kaedah Mahkamah Persekutuan 1995 k 102, 137
Kaedah-Kaedah Mahkamah Rayuan 1994 k 18(6), 102

Rayuan daripada: Rayuan Sivil No B-02 (NCVC)(W)-1534–07 Tahun 2012 (Mahkamah Rayuan, Putrajaya)

(Hafarizam Wan & Aisha Mubarak) bagi pihak pemohon.
(Koh & Associates) bagi pihak responden.

Arifin Zakaria Ketua Hakim Negara (menyampaikan penghakiman mahkamah):

PENDAHULUAN

[1] Pada 3 Disember 2012, Mahkamah Rayuan telah menolak rayuan pemohon (defendan dalam Mahkamah Tinggi) berikutan bantahan awal responden (plaintif dalam Mahkamah Tinggi) atas dasar rekod rayuan pemohon tidak lengkap (kegagalan peguamcara pemohon memasukkan dokumen-dokumen yang penting dalam rekod rayuan mengikut kehendak k 18(6) Kaedah-Kaedah Mahkamah Rayuan 1994), dan peguamcara pemohon tidak mendapat kebenaran mahkamah untuk memfailkan dua rekod rayuan Tambahan yang difailkan masing-masingnya pada 28 November 2012 dan 3 Disember 2012.

[2] Tidak berpuas hati dengan keputusan Mahkamah Rayuan, pemohon telah memfailkan notis usul pada 9 Januari 2013 untuk suatu permohonan semakan (*Review Application*) ke mahkamah ini di bawah k 137 Kaedah-Kaedah Mahkamah Persekutuan 1995 (k 137), bagi menyemak keputusan Mahkamah Rayuan bertarikh 3 Disember 2012.

LATAR BELAKANG KES

[3] Pada 25 Jun 2012 Mahkamah Tinggi telah membenarkan tuntutan responden untuk jumlah RM958,536.53 dengan kadar faedah 4% setahun dari tarikh penghakiman sehingga penyelesaian dan kos. Pemohon telah merayu ke Mahkamah Rayuan terhadap keputusan Mahkamah Tinggi tersebut.

PROSIDING DI MAHKAMAH RAYUAN

[4] Notis rayuan ke Mahkamah Rayuan telah difailkan pada 26 Jun 2012 oleh Tetuan Raja Ismail & Amril Ghazaly, bekas peguamcara pemohon. Pada prosiding di Mahkamah Rayuan, pihak pemohon telah diwakili oleh

JOBNAME: No Job Name PAGE: 5 SESS: 1 OUTPUT: Thu Jul 24 13:47:35 2014

peguamcara pemohon yang baru iaitu Tetuan Hafarizam Wan & Aisha Mubarak. Rekod rayuan telah difailkan oleh pemohon melalui peguamcara pemohon yang baru pada 23 Ogos 2012.

[5] Pada 19 November 2012, peguamcara responden telah menghantar sesalinan notis kepada peguamcara pemohon menyatakan niat untuk membangkitkan bantahan awal di Mahkamah Rayuan di atas kegagalan pihak pemohon menyediakan deraf senarai indeks rekod rayuan yang perlu diserah dan ditukar dengan peguamcara responden untuk tujuan persetujuan sebelum memfailkan rekod rayuan.

[6] Ekoran daripada notis tersebut, peguamcara pemohon telah memfailkan dua rekod rayuan tambahan: yang pertama difailkan pada 28 November 2012 mengandungi dokumen-dokumen yang didakwa oleh responden tiada dalam rekod rayuan yang terdahulu; manakala yang kedua difailkan pada hari perbicaraan di Mahkamah Rayuan pada 3 Disember 2012 mengandungi transkripsi keterangan pihak responden.

[7] Dalam prosiding di Mahkamah Rayuan pada 3 Disember 2012, pihak responden telah membangkitkan bantahan awal terhadap kegagalan pihak pemohon menyediakan deraf senarai indeks rekod rayuan yang perlu diserah dan ditukar dengan peguamcara responden untuk tujuan persetujuan sebelum memfailkan rekod rayuan.

[8] Mahkamah Rayuan telah membenarkan bantahan awal responden dan rayuan pemohon telah ditolak dengan kos RM5,000 atas alasan rekod rayuan yang difailkan oleh pemohon tidak lengkap dan tiada kebenaran untuk memfailkan rekod rayuan tambahan diperolehi. Rayuan pemohon ditolak oleh Mahkamah Rayuan tanpa mendengar merit kes pemohon. Justeru, pemohon membuat permohonan semakan di Mahkamah Persekutuan melalui notis usul bertarikh 9 Januari 2013 di bawah k 137 bagi menyemak keputusan Mahkamah Rayuan.

PROSIDING DI MAHKAMAH PERSEKUTUAN

Hujahan pemohon

[9] Peguamcara pemohon berhujah bahawa responden tidak menyatakan apa-apa bantahan semasa pengurusan kes pada 4 September 2012 dan 25 September 2012 mengenai deraf senarai indeks rekod rayuan yang perlu diserah dan ditukar dengan responden tetapi sebaliknya niat itu hanya dinyatakan pada 19 November 2012 melalui notis oleh responden.

JOBNAME: No Job Name PAGE: 6 SESS: 1 OUTPUT: Thu Jul 24 13:47:35 2014

[10] Peguamcara pemohon seterusnya berhujah kegagalan untuk menukar deraf senarai indeks rekod rayuan adalah disebabkan pihak mereka hanya mempunyai tiga belas hari daripada tarikh dilantik iaitu pada 13 Ogos 2012 untuk memfailkan rekod rayuan di mana tarikh akhir memfailkan rekod rayuan adalah pada 26 Ogos 2012.

[11] Peguamcara pemohon berhujah bahawa masa adalah agak suntuk untuk membuat pemeriksaan rapi dan teliti kerana firma guaman mereka ditutup untuk cuti Hari Raya mulai 18 Ogos 2012 lebih kurang seminggu selepas perlantikan mereka sebagai peguamcara pemohon yang baru.

[12] Peguamcara pemohon juga berhujah bahawa dokumen-dokumen yang didakwa oleh responden tiada dalam rekod rayuan yang asal telahpun difailkan menerusi rekod rayuan tambahan yang difailkan pada 28 November 2012 dan 3 Disember 2012. Peguamcara pemohon berhujah bahawa walaupun kebenaran dari Mahkamah Rayuan untuk memfailkan rekod rayuan tambahan tidak diperolehi, responden tidak diprejudiskan di atas tindakan pemohon.

[13] Peguamcara pemohon berhujah bahawa Mahkamah Persekutuan mempunyai bidang kuasa untuk mengkaji semula keputusan Mahkamah Rayuan di bawah k 137 dengan merujuk kepada autoriti *Dato' Abu Hasan bin Sarif v Dato' Dr Abd Isa bin Ismail* [2012] 2 MLJ 429; [2012] 2 CLJ 429 di mana kaedah yang sama telah diguna pakai dalam permohonan ke mahkamah ini bagi membatalkan perintah penggantungan yang dikeluarkan oleh Mahkamah Rayuan. Dalam kes tersebut mahkamah ini memutuskan:

> As regards the jurisdiction of this court to hear the applicant's application, it is trite law that the Federal Court has the inherent power to review any order or decision given not only by the Federal Court itself, but also extends to that of the Court of Appeal. In support of this proposition we would refer to the case of *Tan Sri Eric Chia Eng Hock v Public Prosecutor (No 1)* [2007] 2 MLJ 101; [2007] 1 CLJ 565 wherein Augustine Paul, FCJ, inter alia, at pp 126 (MLJ); 592 (CLJ) had this to say: ... Thus the Federal Court may review decisions made by the Court of Appeal in the exercise of its inherent powers.

[14] Peguamcara pemohon juga merujuk kepada kes *Megat Najmuddin bin Dato' Seri (Dr) Megat Khas v Bank Bumiputra Malaysia Bhd* [2001] 1 MLJ 442; [2002] 1 CLJ 645, sebagai autoriti bahawa kegagalan pemohon memfailkan rekod rayuan yang lengkap dan bertindak memfailkan rekod rayuan tambahan sebelum dan pada hari perbicaraan rayuan di Mahkamah Rayuan tidak mengelirukan dan memprejudiskan responden. Kesilapan pemohon boleh dipulihkan (*curable*) di bawah k 102 Kaedah-Kaedah Mahkamah Rayuan 1994. Mahkamah Persekutuan dalam kes *Megat Najmuddin bin Dato' Seri (Dr) Megat Khas*, memutuskan:

> Given those factual circumstances, it would have concluded that the respondent

JOBNAME: No Job Name PAGE: 7 SESS: 1 OUTPUT: Thu Jul 24 13:47:35 2014

had neither been misled nor prejudiced in any way notwithstanding the defect. There was no substantial miscarriage of justice involved. That being the position, the defect was certainly curable under r 102 of the RCA. In my view, the Court of Appeal's failure to consider r 102 has adversely affected its decision in upholding the preliminary objection of the respondent. On that basis, its decision is therefore flawed resulting in injustice to the appellant. In my view, this is a fit and proper case to invoke the inherent power of the court under r 137 of the Rules of the Federal Court 1995 in preventing such injustice.

Hujahan responden

[15] Peguamcara responden berhujah kes ini bukanlah kes yang sesuai untuk suatu permohonan semakan oleh Mahkamah Persekutuan di bawah k 137. Menurut peguamcara responden, peguamcara pemohon telah melakukan suatu kecuaian apabila menyatakan beliau telah terlepas pandang dalam mempastikan deraf senarai indeks rekod rayuan teratur (rujuk kepada perenggan 6 afidavit sokongan pemohon). Peguambela responden berhujah bahawa fakta ini perlu di pertimbangkan oleh Mahkamah Persekutuan dalam memutuskan notis usul pemohon.

[16] Peguam responden seterusnya menegaskan bahawa pemohon telah menyalahgunakan k 137 untuk membuat rayuan ke Mahkamah Persekutuan di atas keputusan Mahkamah Rayuan yang menolak rayuan pemohon. Responden berhujah bahawa permohonan semakan ini merupakan percubaan pemohon untuk mengelak s 96 Akta Mahkamah-Mahkamah Kehakiman 1964.

Keputusan mahkamah

[17] Oleh sebab permohonan semakan oleh Mahkamah Persekutuan ini adalah berpaksikan kepada k 137, maka perlu diperjelaskan apakah peranan dan fungsi sebenar kaedah ini. Kaedah tersebut memperuntukkan seperti berikut:

Rule 137 Inherent powers of the Court

For the removal of doubts, it is hereby declared that nothing in these Rules shall be deemed to limit or affect the inherent powers of the Court to hear any application or to make any order as may be necessary to prevent injustice or to prevent an abuse of the process of the Court.

[18] Prinsip undang-undang mengenai kuasa sedia ada ('inherent power') mahkamah ini di bawah k 137 adalah jelas, sepertimana diputuskan dalam kes *Dato' See Teow Chuan & Ors v Ooi Woon Chee & Ors and another applications* [2013] 4 MLJ 351; [2013] 4 CLJ 901:

JOBNAME: No Job Name PAGE: 8 SESS: 1 OUTPUT: Thu Jul 24 13:47:35 2014

> ... we are of the considered view that the inherent power of the court to review its decision as declared in r 137 is a necessary power which is inbuilt or intrinsic in the court, as the court of justice. This power may be equated to the powers of the courts to dismiss an action for want of prosecution or to the power of court to strike out any pleading or indorsement of any writ in the action under the Rules of Court 2012. This inherent power is derived from the inherent jurisdiction of the court which is to do justice and to prevent any abuse of process. This power springs not from legislation but from the nature and constitution of the court as a dispenser of justice. And this inherent power can only be taken away by express provision in any written law.

[19] Sebelum ini Mahkamah Persekutuan telah dalam kes *Sia Cheng Soon & Anor v Tengku Ismail Tengku Ibrahim* [2008] 3 MLJ 753; [2008] 5 CLJ 201, menjelaskan bahawa k 137 tidak memberi sebarang bidang kuasa kepada Mahkamah Persekutuan untuk menyemak keputusannya tetapi sebaliknya hanya memberi pengesahan bahawa mahkamah ini sebagai mahkamah atasan adalah dibekalkan dengan kuasa sedia ada berbeza dari bidang kuasa yang diberi oleh perlembagaan atau statut. Dalam kes *Dato' See Teow Chuan & Ors v Ooi Woon Chee & Ors and another applications*, mahkamah mengulas kes *Sia Cheng Soon & Anor v Tengku Ismail Tengku Ibrahim*:

> ... in *Sia Cheng Soon & Anor v Tengku Ismail Tengku Ibrahim* [2008] 3 MLJ 753; [2008] 5 CLJ 201, there it was said that r 137 does not confer such jurisdiction, it merely declares that this court being a court of law, by necessary implication is conferred with such inherent power, and this inherent power which is derived from the court's inherent jurisdiction must be distinguished from the jurisdiction as conferred by the constitution or by statute (statutory jurisdiction).

Sama ada Mahkamah Persekutuan mempunyai bidang kuasa untuk menyemak keputusan Mahkamah Rayuan

[20] Daripada hujahan peguamcara responden, tidak dinafikan bahawa Mahkamah Persekutuan mempunyai kuasa sedia ada untuk membuat semakan terhadap keputusannya sendiri, tetapi sebaliknya mempersoalkan pemakaian k 137 untuk menyemak keputusan Mahkamah Rayuan.

[21] Pertama sekali, mahkamah perlu memutuskan sama ada k 137 boleh diguna pakai untuk suatu permohonan semakan oleh mahkamah ini terhadap keputusan mahkamah bawahan. Dalam kes ini, permohonan semakan dibuat terhadap keputusan Mahkamah Rayuan yang menolak rayuan pemohon disebabkan ketidakpatuhan pemohon kepada prosedur Mahkamah Rayuan, tanpa mendengar merit kes.

[22] Peguamcara pemohon merujuk kepada kes *Dato' Abu Hasan bin Sarif v Dato' Dr Abd Isa bin Ismail*, untuk menyokong hujahan bahawa mahkamah ini boleh menyemak semula bukan sahaja keputusan mahkamah ini bahkan juga

JOBNAME: No Job Name PAGE: 9 SESS: 1 OUTPUT: Thu Jul 24 13:47:35 2014

Mahkamah Rayuan melalui permohonan di bawah k 137. Malangnya dalam kes tersebut perhatian mahkamah tidak ditarik kepada kes *Sia Cheng Soon & Anor v Tengku Ismail Tengku Ibrahim* yang memutuskan bahawa k 137 tidak bertujuan untuk memberi kuasa kepada Mahkamah Persekutuan bagi menyemak keputusan mahkamah bawahan. Kami percaya, sekiranya kes *Sia Cheng Soon & Anor v Tengku Ismail Tengku Ibrahim* ini di bawa kepada perhatian mahkamah dalam kes *Dato' Abu Hasan bin Sarif v Dato' Dr Abd Isa bin Ismail* , mahkamah berkemungkinan akan mencapai keputusan berlainan mengenai isu ini. Oleh yang demikian, keputusan dalam kes *Dato' Abu Hasan bin Sarif v Dato' Dr Abd Isa bin Ismail* bolehlah dianggap sebagai dibuat secara 'per incuriam' dan tidak memberi sebarang kesan ikutan kepada mahkamah yang mempunyai bidang kuasa yang sama ('coordinate jurisdiction').

[23] Dalam kes *Sia Cheng Soon & Anor v Tengku Ismail Tengku Ibrahim*, Mahkamah Persekutuan (Zaki Tun Azmi PCA) memutuskan:

> In other words, r 137 of the RFC is intended to be a reminder that the Federal Court has the power to hear any application or make any order as may be necessary to prevent injustice or to prevent an abuse of the process of the 'Federal Court'. It is not intended to enable the Federal Court to review decisions of any other court. If there is injustice or abuse of the process of any court, then it could be corrected by way of an appeal but only to the extent allowed by the Federal Constitution and the Courts of Judicature Act 1964. Since as discussed above, cases originating in the sessions court must end at the Court of Appeal, then any injustice or abuse of the process of the court could only be corrected by that court as an apex court. Otherwise, the limitation of appeals intended by Parliament will never be achieved.

[24] Dalam kes yang sama, mahkamah memutuskan bahawa k 137 tidak boleh dilihat sebagai mengatasi atau menyekat pemakaian s 96(a) Akta Mahkamah Kehakiman 1964. Dalam hal ini, mahkamah menyatakan:

> I do not think that r 137 being a subsidiary legislation could be read to override s 96(a) of the Courts of Judicature Act 1964 ... That section is clearly worded to allow the Federal Court to grant leave to appeal from any judgment or order of the Court of Appeal in respect of which the civil cause or matter has been decided by the High Court in exercise of its original jurisdiction.

[25] Sekiranya k 137 dibenarkan untuk diguna pakai bagi menyemak keputusan Mahkamah Rayuan, ianya akan merupakan satu penyalahgunaan proses mahkamah (*an abuse of the court's process*) memandangkan s 96(a) Akta Mahkamah Kehakiman 1964 jelas memperuntukkan prosedur rayuan ke mahkamah ini terhadap mana-mana keputusan Mahkamah Rayuan. Mengikut seksyen tersebut, rayuan ke mahkamah ini, adalah tertakluk kepada kebenaran mahkamah ini, dan ianya adalah terhad kepada persoalan undang-undang semata-mata.

JOBNAME: No Job Name PAGE: 10 SESS: 1 OUTPUT: Thu Jul 24 13:47:35 2014

[26] Bagi kes yang diputuskan oleh Mahkamah Rayuan, sebarang permohonan untuk semakan hendaklah dibuat kepada Mahkamah Rayuan yang mempunyai bidang kuasa yang sama dengan mahkamah ini (lihat kes *Ramanathan a/l Chelliah v Public Prosecutor* [2009] 6 MLJ 215, *Public Prosecutor v Abdullah bin Idris* [2009] 5 MLJ 192).

[27] Berdasarkan alasan-alasan di atas, kami bersetuju dengan penghujahan peguam responden, bahawa permohonan ini adalah di luar aturan dan merupakan penyalahgunaan proses kehakiman. Dengan ini permohonan pemohon adalah ditolak dengan dengan kos.

Permohonan ditolak dengan kos.

Reported by Afiq Mohamad Noor